

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

POSTNÍ DOBA

Postní doba je obzvláště vhodným obdobím k tomu, abychom Bohu dovolili vstoupit do našeho života, pozvali ho přímo do našeho srdce a nechali se jím proměnit.

Je to příležitost nejen se zamyslet nad sebou, svým chováním, nad svým vztahem k Bohu a k lidem, ale také se rozhodnout jednat. Naslouchat Božím slovu, přemáhat zlo a konat dobro, to je cesta, která vede k proměně srdce a tím je milující srdce. Sám Pán Ježíš nám chce na této cestě plnění našich předsevzetí pomáhat. Každou postní neděli budou nabídnuty úkoly k plnění po celý následující postní týden. Zapojit se mohou nejen děti, ale i rodiče a ostatní, kteří mají zájem na tomto díle spolupracovat. Symbol "rozkvétajícího" srdce na nástěnce bude důkazem našeho snažení.

Bližší podrobnosti budou vždy ohlášeny při nedělní mši sv.

MODLITBA NA POČÁTKU DOBY POSTNÍ

Všemohoucí, věčný Bože, na počátku této posvátné doby postní spojuji se s veškerou bojující církví a v jejím duchu věnuji tyto dny rozjímání, kajícínosti a umrtvování své smyslnosti, sjednocuji svůj půst a utrpení s přehořkým utrpením a smrtí Tvého Božského Syna. Pane Ježíši Kriste, obětují ti svůj půst spolu s tvým postem a utrpením ke tvé cti a chvále na důkaz své poslušnosti k tvé svaté církvi, na poděkování za tolikerá dobrodiní, jichž se mně skrze tebe dostalo, na dostiučinění za své i cizí hříchy, na dosažení milostí, abych se varoval hříchu a osvojoval si ctnosti a také pomáhal duším v očistci. Pane, vyslyš mé prosby pro své nejsvětější jméno. Amen.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svätý otec a naši biskupové na měsíc březen 2014:

Úmysl všeobecný: Aby ve všech kulturách byla respektována práva žen a jejich důstojnost.

Úmysl misijní: Za mladé lidi, aby mnozí z nich přijali Pánovo pozvání a obětovali svůj vlastní život hlásání evangelia.

Úmysl národní: Za matky v pozeňnaném stavu, aby se jejich děti mohly narodit a vyrůstat v láskyplných rodinách.

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci únoru přijali:

Elenu Ovesnou	Vysoké Pole
Tomáše Mozgvu	Vysoké Pole
Kryštofa Škarka	Slopné
Viléma Staňo	Slopné

V měsíci únoru 2014 odešli na věčnost a byli pohřbeni:

<i>08. února 2014:</i>	
Marcel Chalupa	
Drnovice	39 let
<i>11. února 2014:</i>	
František Bláha	
Horní Lhota 137	73 let
<i>14. února 2014:</i>	
Alois Žáček	
Sehradice 166	64 let

Bůh u tebe nehledá slova, nýbrž srdce

sv. Augustin

* * *

Hledáme Boha tam, kde není, a nehledáme ho tam, kde je. Proto všechna ta naše bloudění, zdržování a slepé uličky a přešlapování na místě.

Sv. Bernard

Interview s Bohem

„Pojď dál,“ řekl Bůh. „Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“ „Jestli máš čas,“ řekl jsem. Bůh se usmál a odpověděl: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?“ „Co tě na lidech nejvíce překvapuje?“ Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácejí peníze za to, aby si dali do pořádku své zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapominají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít, a že umírají, jako by nikdy nežili.“ Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“ Bůh se usmál a odpověděl: „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali. Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají. Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní. Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně. Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboké zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví. Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem. Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit. Chci, aby věděli, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí. Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád. Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musejí odpouštět.“

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mě udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mou rodinu dělá. A Bůh odpověděl: „Kdykoli. Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím.“

Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

(podle MUDr. Marie Svatošové zpracoval V. Ulrich)

MINISTRARE

(nové neperiodické okénko pro ministranty)

Milí ministranti farnosti Újezd, máme tu další část našeho ministrantského okénka.

Za uplynulý měsíc jsme měli schůzky, které nám daly hlavně nové vědomosti, a také jsme se dozvěděli něco nového o liturgických předmětech a jaké má chrám vůbec vybavení. Fotky a podrobnosti o těchto schůzkách naleznete na našich webových stránkách: www.ministranti-ujezd.webnode.cz

Také se naši dva ministranti (Lukáš Fojtů a Robert Večeřa) zúčastnili 23. 2. setkání starších ministrantů olomoucké arcidiecéze, které mělo název, LAXABO RETE. Na něm se hlavně probíraly letošní akce pro ministranty, řešilo se, jak v jednotlivých farnostech probíhají ministrantské schůzky a různé akce, kterých se ministranti naší farnosti zúčastňují.

A také se jako pokaždé zmiňujeme, že jsme otevřeni novým tvářím a každý, kdo by se k nám chtěl přidat, začít ministrovat a sloužit Pánu u oltáře, je velmi vítán. Nebojte se kluci přijít na nějakou ministrantskou schůzku a zapojit se, nebo oslovte svého kamaráda, který ministruje, a poproste ho, jestli byste s ním mohli na schůzku přijít – určitě vás neodmítne, bude naopak rád. Hlavně se nebojte – strach není od Boha, strach je od toho Zlého. A tomu my se přece poddávat nebudeme!

Do dalšího měsíce HODNĚ ŠTĚSTÍ A BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ DO VAŠICH ČINŮ A SLUŽBY přejí:

Lukáš Fojtů a Vojta Chupík

K zamyšlení

Osamocená vlaštovka

Jedna vlaštovka dorazila bohužel pozdě na každoroční podzimní setkání sestřiček vlaštovek před odletem do teplých krajin- Přesto ale neváhala a rozletěla se nad vlnami, aby se mohla dostat přes moře. Byla velmi sklíčená, protože se bála, že nezvládne svou pouť dokončit, když letí sama. Jednoho dne už byla tak unavená, že se chystala stáhnout křídla a spadnout do vody. Vtom však uviděla pod sebou další vlaštovku, která letěla stejným směrem jako ona. Dodala si odvalu a pokaždé, když už se cítila unavená, podívala se na svoji společnici pod sebou a opět jí to dodalo sil. A tak se jí onen dlouhý přelet přes moře podařilo završit. Když se konečně dostala na pevnou zem, všimla si, že ta druhá vlaštovka už je pryč. Ve skutečnosti tam však žádná druhá vlaštovka vůbec nebyla: byl to pouhý stín, který se odrážel na mořské hladině. Opozdlilá vlaštovka zvládla cestu naprosto sama!

Pokud nám odvalu dodá pouhé vědomí, že na věc nejsme sami, o co větší sílu nám dává jistota, že je s námi Bůh, kterého Bible označuje slovem Imanuel, „Bůh s námi“!

připravili mladí z Mládežnického spolča (Vojta Chupík a Klárka Mačková)

GODZONE

(periodické okénko pro mladé z našich farností)

Ohlasy z akcí aneb co se událo v měsíci únoru:

Pepův pohár

15. 2. 2014 se uskutečnil na ZŠ Valašské Klobouky turnaj ve fotbale a volejbalu pro mladé z děkanátu s názvem Pepův pohár. Naše farnost sestavila volejbalový tým Skittles (anglicky kuželky) ve složení: Jana Trčková (kapitán), Eliška Mačková, Klára Mačková, Anna Kráčalíková, Dominik Masař a Richard Žilák. Náš tým byl pouze amatérský, kdežto většina ostatních týmů byli profesionálové. I přesto jsme však skončili na krásném 5. místě, když jsme za sebou několik týmů nechali. Bylo to skvěle strávené dopoledne, díky kterému jsme si zaspotovali i vytvořili nová přátelství. Sportem ke zdraví! ☺

(Klára Mačková)

Řekl bych, že byl to krásný den,
i když jsme hráli chvíli jen.
Sešlo sa nás celkem hodně,
Všeci vypadali vlídně.

Nastúpili jsme si do řady,
háдали jsme sa v pořadí.
Tak přizvali jsme kapitána,
její jméno bylo Jana.
Pak stál já a Dominik,
naš velký silný bojovník
(mimo jiné hudebník).
Za ním stála holčička,
co měla krásné očička
(jmenovala se Anička).
Za ní sestry Klára a Eliška,
obě jak pampeliška.

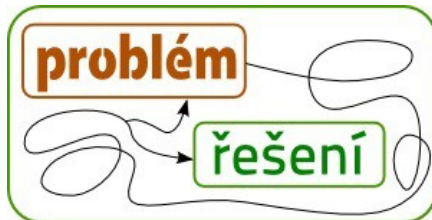
Hráli jsme jak sa dalo,
nebylo to zrovna málo.
Hráli jsme dobře a čistě,
skončili na pátém místě.
To je vše co říct by chtěl,
téhle básně stvořitel.

(Richard Žilák)

IV. Arcidiecézní fórum mládeže v Kroměříži

Nikdy v dějinách církve nebyl kladen tak velký důraz na mladého člověka a jeho zapojení do života církve jako v posledních desetiletích. Je to něco mimořádného. Těžištěm každého fóra jsou osobní setkání a rozhovory s arcibiskupem a také rozhovory mladých lidí ve skupinách na vybraná témata.

Tématem letošního fóra mládeže byla **RODINA**. Delegáti nezastupují svoji osobu, ale hovoří jménem všech mladých z jejich farnosti. Fórum je příležitostí uskutečnit to, o čem bl. Jan Pavel II. hovoří v *Christifideles laici*: „**Církev má mnoho co říci mladým lidem a mladí lidé mají mnoho co říci církvi.**“ (čl. 46) Během posledních let se hovoří o střídání generací v daleko kratších časových intervalech, než bylo dříve obvyklé (sociologové uvádějí cca 5 let). Během pravidelně se opakujících fór mládeže má tedy otec arcibiskup možnost hlouběji poznat myšlení současných mladých lidí, naslouchat jim a také jim sdělit své představy o rodině a dát jim podněty, jak dobrou rodinu

připravit a pak prožívat. Je to tedy příležitost k rozhovorům a ke vzájemnému obdarování. (převzato z informací o fóru, upraveno) Letošní fórum mládeže se tedy konalo 21.–23. února 2014 na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži. Jak už bylo výše zmíněno, tématem, nad kterým se mladí společně s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem zamýšleli, byla **RODINA**, neboť letošní církevní rok je v naší arcidiecézi rokem rodiny. Delegáty a zároveň zástupci mladých naší farnosti na fóru byli Klára Mačková

a Vojtěch Chupík.

Ohlas Kláry Mačkové:

Každé setkání mladých lidí je pro mě obrovským zdrojem nadšení, naděje a radosti. Organizátory skvěle zvládnutá akce nám dala možnost nejen sdílet zkušenosti s činnostmi ve farnostech, ale také načerpat inspiraci nebo zeptat se na názory otce arcibiskupa Jana v otázkách víry. Moc mě potěšil zájem otce arcibiskupa, který s námi strávil celý víkend. Setkání jsme zakončili společnou mší svatou v kostele sv. Mořice.

Ohlas Vojtěcha Chupíka:

Na fóru mládeže jsem nikdy v životě nebyl, a tak jsem ani moc nevěděl, co od toho čekat. Nicméně vrátil jsem se úplně nadšený. Nejenom ze samotného fóra, ale hlavně z těch mladých zapálených lidí, kteří tam se mnou a Klárkou byli. Prostě úžasné! Ale pojďme postupně. Na fórum jelo z našeho děkanátu 10 zástupců za jednotlivé farnosti, nebyly však zastoupeny úplně všechny farnosti, což mě mrzelo, protože tam nemohly tlumočit hlas svých mladých spolufarníků. Fórum bylo zahájeno v pátek večer a ještě ten samý den se účastníci, kterých bylo 126 z 99 farností, rozdělili na diskusní skupinky podle děkanátů, které spolu sousedí, a diskutovalo se nad situací mládeže v jednotlivých farnostech, přičemž jsme si navzájem vyměňovali zkušenosti a posilovali se ve službě mladým. Náš děkanát diskutoval spolu s děkanátem zlínským a vizovickým. V sobotu však už začala rozprava na téma celého fóra – rodina. Dopoledne si pro nás připravil náš arcibiskup Jan přednášku na toto téma, která byla velmi zajímavá a pro budoucí manžely obohacující. Pak jsme se rozešli opět do skupinek. Většina z nás ještě nejsme ženatí či vdaní, což někdo může brát jako hendikep anebo naopak výhodu při zamýšlení se nad tématem rodiny. Na všech, kteří se do diskusí zapojili, bylo vidět, že jsou smutní ze současného stavu rodin a moc by si přáli, aby naše rodiny (i ty křesťanské) byly zdravé. Zde několik názorů mladých lidí z fóra:

„Podle mě je zásadním problémem vytíženost rodičů a nedostatek času na sebe i děti.“
(Pepa, delegát farnosti Senice na Hané)

„Chybí modlitba, formace, málo se v rodinách o víře mluví a ještě méně se opravdově žije.“

(Ludmila z uherskohradištského děkanátu)

Ve skupince, v níž jsem byl i já, zazněla úplně nádherná věta, která se nakonec na přání delegátů objevila i v závěrečném poselství: *„Nehledejme dokonalý protějšek, ale snažme se dokonalým protějškem stát.“*

Výstupy z jednotlivých diskusních skupinek se potom přednášely celému plénu delegátů, mezi nimiž byl i náš otec arcibiskup a kaplani pro mládež z děkanátů olomoucké arcidiecéze. V sobotu v podvečer se sešly skupinky naposled, aby každá z nich sestavila seznam toho, co by mladí rádi vzkázali svým vrstevníkům, obci věřících (farníkům) a těm, kteří nás vyučují (kněžím, rodičům, zasvěceným osobám atd.). Po večeři se ještě konal „bazar nápadů“, kdy jsme si mohli vybrat jednu ze skupinek s různými tématy (např. ministranti, schóla, tábory, mládežnické spolčo, spolčo malých dětí atd.) a v této skupince si s ostatními vyměňovat zkušenosti v daném okruhu své služby mladým. Zatímco si večer delegáti odpočali při venkovní hře na kroměřížském náměstí, sešla se 5-ti členná redakční rada, aby ze všech výstupů jednotlivých skupinek (opomněl jsem říci počet skupinek, kterých bylo 5) sestavila závěrečné poselství celého fóra. Pracovala asi do jedné

hodiny do rána, avšak dobrá věc se podařila a ze všech těch papírů se podařilo dát dohromady závěrečné poselství zabírající papír formátu A4. Z minulých fór vznikla poselství poměrně dlouhá, u nichž ale délka byla spíše na škodu (co se vám lépe čte? – kratší text nebo delší?), letos byla snaha, aby bylo poselství krátké a konkrétní (žádné obecné fráze typu: Žijte svou víru!). V neděli se návrh poselství přečetl celému plénu delegátů, kteří se k němu mohli vyjádřit. A taky se vyjadřovali a ještě jej pozměnili do konečné podoby, jež byla schválena všemi. Znění tohoto poselství si můžete přečíst níže. A k čemu, že je vůbec takové poselství a celkově fórum mládeže dobré? Je výborné v tom, že církev uslyší hlas mladých a může zareagovat na to, co oni cítí, že by bylo dobré udělat. Například díky jednomu z minulých fór mládeže vznikl časopis Milujte se!, který většina z vás velmi dobře zná. Na celostátním fóru mládeže v roce 2012 se diskutovalo nad tématem vytvoření gynekologií pro věřící atd. Prostě „mladí mají co říci církvi a církev zas mladým“. A jak se poslední tři slova předchozí věty aplikovala na tomto fóru? Jednoduchým způsobem – náš otec arcibiskup si sedl na židličku před všechny delegáty a ti ho přes vzkazy napsané na lístečcích (kvůli anonymitě a strachu vystoupit s určitými otázkami před ostatními) bombardovali otázkami týkajícími se všeho možného (od toho, jak se má, přes autorská práva, jednotlivé rity katolické církve, charismata, informace o manželství a duších až po jeho nedávnou návštěvu u papeže Františka). Zakončení celého fóra bylo fantastické a nejlepší jaké mohlo být – v kostele sv. Mořice při slavení eucharistické oběti. Byl jsem rád, že jsem se v labyrintu chodeb na ágěčku v Kroměříži neztratil a mohl se vrátit do domovské farnosti, kde se budu snažit to, o čem jsme na fóru diskutovali, aplikovat v praxi. Na závěr bych se s vámi rád podělil o větu, kterou se s námi otec Jan Graubner rozloučil: „Vidím, že ve vás mají rodiny budoucnost. Jsem tomu rád, protože tím pádem má budoucnost i náš národ.“

Závěrečné poselství IV. Arcidiecézního fóra mládeže 2014

Mladí delegáti z farností olomoucké arcidiecéze se ve dnech 21. – 23. 2. 2014 shromáždili na IV. Arcidiecézním fóru mládeže v Kroměříži. V roce rodiny spolu s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem hledali odpovědi na otázky, jak je dnes vnímána rodina a jak by oni sami chtěli v budoucnosti rodinu vytvářet.

Z našeho setkání vzešly podněty, které nás obohatily a jako inspiraci je chceme předat v první řadě vám, našim vrstevníkům.

- Nehledejme ideální protějšek, ale snažme se ideálním protějškem stát.
- Na svém budoucím manželství musíme pracovat už teď. Naše nynější rodina pro nás je v tomto směru trenážérem lásky, sebeovládání, odpuštění, oběti a společné modlitby.
- Nebojme se ve svých společenstvích, s kněžími a s manželskými páry bavit o tom, jak se dobře připravit a žít budoucí manželství.

- Vzdělávejme se ve víře a žijme ji opravdově, aby byl Bůh i v našem budoucím manželství na prvním místě.
- Prosme Boha, který nás nejlépe zná, za své budoucí manžely či manželky nebo jiná životní povolání.
- Mějme odvahu vždy zastávat křesťanské zásady i v otázce předmanželského sexu a čistoty vztahů.
- Otevřme bez obav dveře zpovědnice, když zjistíme, že jsme něco ve vztahu hříchem pokazili.
- Nebudme v lásce naivní, nestavějme jen na citech a prvním dojmu.

Chceme oslovit i ty, se kterými žijeme v jedné církvi. Dobré příklady rodin mnohých z vás vidíme, děkujeme za ně!

- Prosíme, chraňte věrnost zuby nehty, je pro nás důležité vědět, že i dnes jsou trvalá manželství možná.
- Ukažte nám, jak může společná modlitba rodinu stmelit.
- Věříme, že i vaše rodiny mohou být s Boží pomocí svaté.

Považujeme za důležité, obrátit se i na vás, kteří nás vychováváte ve víře a pomáháte nám na cestě k dobré rodině.

- Kněží, děkujeme, že tu pro nás jste. Prosíme, vysvětlujte mladým přijatelně Boží pohled na manželství.
- Rodiče, děkujeme, že jste nás chtěli, a nepřestávejte říkat svým dětem (i puberťákům), že je máte rádi.
- Zasvěcené osoby, děkujeme, že se za nás modlíte, prosíme, vytrvejte.

V Kroměříži 23. 2. 2014

Delegáti IV. Arcidiecézního fóra mládeže

Akce nejen pro mládež na příští měsíc

- 1. 3. 2014 (17:30) **Večer chval v Horní Lhotě**
- 8. 3. 2014 (18:00) **Večer chval v Újezdě**
- 15. 3. 2014 **Postní duchovní obnova v Nedašově** (více informací v ohláškách, na plakátku na nástěnce před újezdským kostelem a u animátorů naší farnosti – Vojty Chupíka a Roberta Večeři)

K zamyšlení

Osamocená vlaštovka

Jedna vlaštovka dorazila bohužel pozdě na každoroční podzimní setkání sestříček vlaštovek před odletem do teplých krajín- Přesto ale neváhala a rozletěla se nad vlnami, aby se mohla dostat přes moře. Byla velmi sklíčená, protože se bála, že nezvládne svou pouť dokončit, když letí sama. Jednoho dne už byla tak unavená, že se chystala stáhnout křídla a spadnout do vody. Vtom však uviděla pod sebou další vlaštovku, která letěla stejným směrem jako ona. Dodala si odvalu a pokaždé, když už se cítila unavená, podívala se na svoji společnici pod sebou a opět jí to dodalo sil. A tak se jí onen dlouhý přelet přes moře podařilo završit. Když se konečně dostala na pevnou zem, všimla si, že ta druhá vlaštovka už je pryč. Ve skutečnosti tam však žádná druhá vlaštovka vůbec nebyla: byl to pouhý stín, který se odrážel na mořské hladině. Opozdlilá vlaštovka zvládla cestu naprosto sama!

Pokud nám odvalu dodá pouhé vědomí, že na věc nejsme sami, o co větší sílu nám dává jistota, že je s námi Bůh, kterého Bible označuje slovem Imanuel, „Bůh s námi“!

připravili mladí z Mládežnického spolča (Vojta Chupík a Klárka Mačková)

Z pamětní knihy farnosti Horní Lhota.

***Náboženské poměry dle zaznamenání P. Dominika Doležela,
faráře v Horní Lhotě v letech 1896 – 1908***

Otec Dominik končí předchozí zápis událostmi v naší diecézi potažmo i farnosti, kdy na biskupský stolec zasedl litomyšlský biskup a kancléř Karla IV. Jan ze Středy (1364 – 1380). Setkává se zde s velkými těžkostmi ve správě diecéze, jež se pokouší řešit. Na synodu v Kroměříži 1380 vydán zákaz tělesných prací o nedělich a svátcích, jichž bylo 50. Věnuje velkou pozornost svátku sv. Cyrila a Metoděje, zdůraznil mariánskou úctu, kult soluňských bratří a Svatováclavskou úctu. Náboženskou niternost se snažil spojit se smyslem pro krásu (byl hrabětem královské kaple na Karlštejně) s podporou liturgie a knihářského umění. Přes neurované politické poměry té doby byl požeňnáním pro moravskou diecézi. Po jeho smrti dochází k mocenským konfliktům jak mezi moravskou šlechtou a olomouckou kapitulou tak mezi olomouckým biskupem a pražským metropolitou zejména o podřízenost v oblasti církevní správy. Následně jsou biskupské statky zastavovány nebo zpuštošeny. Situace se stabilizuje za biskupa Mráze. Spory a těžkosti neustávají ani za následujících biskupů, až teprve za biskupa Mráze se situace konsoliduje a ten využívá krátkého údobí poměrného klidu ke konání synodu r. 1400 v Kroměříži. Ve 22 bodech synodního statutu si všimá všech ožehavých problémů náboženského života kněžstva i lidu a zabývá se otázkami směřujícími k nápravě církevní správy, života kněží, kteří např. mají nosit tonzuru, nenápadný oděv, nebýt opásán mečem, neprovádět žádné šprýmy etc. Za jeho nástupce Lacka z Kravař, kanovníka z nejbohatšího moravského rodu v diecézi nastalo uklidnění, rozvoj obchodu a zejména výstavba chrámů v Olomouci. Po tomto vzestupu dochází k rozvratu za Lackova nástupce Konráda z Vechty, rodem z Vestfálska, kterému nedokázal čelit jeho nástupce Konrád Václav Králík z Buřenic (1413 – 1416), když situaci i dobrých kněží hodnotí jako nesnesitelnou. Došlo k totální deformaci středověké teze: Světská moc má být poddána

moci duchovní. Končila se jedna epocha dějin české církve, začínal konec středověku. P. Dominik dále pokračuje: Po zastavení kořistních nájezdů okolní šlechty na majetek vizovického Smilheimu, se tito podrobili rozsudku litomyšlského biskupa Alberta ze Šternberka. Usoudil totiž dne 15. prosince listem daným na hradě Šternberku, že vsi svrchované sice náležejí Petrovi opatu a všemu klášteru vizovskému, avšak že jich páni Aleš a Vilím ze Šternberka odjinud ze Zlína mají užívatí až do smrti /Cod. dipl. Mor. X, 19,20/. Od té chvíle neslyšeli o Sehradících ničeho. Teprve v letech 1381 – 1398 vzpomíná se, že na Sehradících seděl pan Aleš z Cimburka, jemuž Jeník z Dobrotic všecko své právo na vsi Těšově u Uherského Brodu vzdal za 150 hřiven (Brandl u Tov.). Při smrti své zůstavil pan Aleš z Cimburka 2 syny – Jana Balšana a Miroslava a vdovu Anežku z Vilhartic, kteráž za něj i za sebe hrad Sehradice v držení zatímně dala panu Předborovi z Cimburka, strýci svých synů, když pan Předbor hradu vydati nechťel, pohnala jej roku 1405 za 1 600 kop že mu odevzdala hrad Sehradice a statky k němu příslušné, a toho jí jest řekl i slíbil postoupiti beze vší závady kdyžby jej napomenula (!) neboli její děti a toho neučinil a drží to mocí až do dnešního dne. /Brandl púh. I. 121/. Téhož roku také Jan z Cimburka odjinud ze Sehradic, tak jako matka jeho, pohnal p. Předbora o toto své dědictví /Tamt. 123/. Možná že trvalo nějakou dobu než se uvázal ve zboží otcovské, avšak roku 1410 byl pan Jan už držitelem, poněvadž ho pohnala Anna ze Šarova, že jí pobral dědictví v Těšově. /Tamtéž 359/ Tři léta zde později opakovala táž Anna týž púhon, že mi pobral „na mém zpupném dědictví“ /II. 414/. Tato slova nám patrně praví, že zboží Sehradské nebylo zpupným, nýbrž manským, o němž dotud nevíme, jakým způsobem dostala se mezi manské statky biskupské. K roku 1416 vyznávají už oba bratři Jan i Miroslav, že zboží v Těšově vzdali zase Onšovi ze Šarova /D.Z. VIII, 568/, kdežto roku 1415 Miroslav sám pohnal Jana z Moravan na Kunovicích, že neměv ke mně ani k otci ani k bratru mému nedílnému žádné viny. Spálil nám naše zboží, ježto přísluší k Sehradícím /púle II./ Jak dlouho oba bratři v nedílnosti setrvali, není povědomo, ani se oba piší ze Sehradic ještě roku 1440. Možná že Miroslav seděl na Brumově, kdežto Jan na Sehradících: neboť Miroslav míval tuhé pútky s magnáty uherskými, zejména s hrabětem od Sv. Mikuláše /Brandl Tov. VII/, i svědčí více než cokoliv jiného o této věci následující púhon k roku 1448: Anna z Dobruše a z Knihnic pohoním pana Miroslava z Cimburka ze 20 a ze 100 hřiven, že jsem u něho k věrné ruce na Brumově nechala a zastavila nejprv 3 bečice salnitru, 3 bečice prachu, 47 piščel, 8 zlomkuov od piščel, 2 houfnice, 2 tarasnice, 8 kotlikuov, 3 rožně, moždíř, olověné kule a toho mi nechce vydati: /Púh. III. 707/. Že takových výprav se účastnil i pán sehradský, jest nepochybně. Jestit' zapsáno, že okolo roku 1430 se zmocnil hradu Světlova (nedaléského) nějaký Jan: I nevíme mině-li Jan z Cimburka, čili pověstný Jan Mesupek, avšak od té doby sloučeny Sehradice se Světlovem. Ze Světlova a ze Sehradic konali páni urputné nájezdy, takže jim to od země zapověděno, když pak i následující držitel Pankrác hrabě od Sv. Mikuláše týmž způsobem s obou hradů řádil, stavové moravští roku 1449 všecko to zboží jemu odkoupili nepochybně za tím účelem, aby oba hrady obořili /Volný V.413/

Pokračování příště
Mgr. Vladimír Měřinský

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘEŠŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ **Sněm jako událost obdarování a nového porozumění (Církev dnes)**

V 15. čl. Závěrečného dokumentu Plenárního sněmu katolické církve v ČR se konstatuje, že v dnešní době ohrožené tolika závislostmi chce církev posilovat odvahu ke svobodě a k vlastní zodpovědnosti. Chce se stát přitažlivým symbolem a znamením odporu proti postupující „totalitě“ konzumu, materiálního blahobytu, zábavy a lhostejnosti. Chce být společenstvím, kde je každý přijímán takový, jaký je, kde se mu dostává důvěry. Touží být společenstvím vzájemně sdílené víry, společných nadějí a společných úkolů, mezi které významně patří hlásání evangelia jako služby, prokazované nejen křesťanskému společenství, ale i celému lidstvu. Mimořádnou roli v něm hrají v tomto směru nová hnutí a spirituality vzniklé v rámci církve i angažovanost křesťanů v různých aktivitách. O pozitivních účincích víry se píše v březnovém příspěvku našeho zpravodaje v citovaném čl. 7 encykliky *Lumen gentium*, který končí otázkou, odkud přichází její mocné světlo, které osvěcuje cestu úspěšného a plodného života?

Papež František v 1. kap. této encykliky k tomu píše o Abrahámovi, jako o našem otci ve víře, která nám otvírá cestu a provází naše kroky v dějinách. Chceme-li pochopit, co je víra, musíme popsat její vývoj, jak ho jakožto cestu věřících lidí zachycuje nejprve Starý zákon. Jediné místo patří Abrahámovi, našemu otci ve víře. V jeho životě se událo něco ohromujícího: Bůh k němu pronáší Slovo, zjevuje se jako Bůh, který mluví a oslovuje ho jménem. Víra se váže ke slyšení. Abrahám Boha nevidí, ale slyší jeho hlas. Tímto způsobem dostává víra osobní charakter. Bůh se ukazuje jako nikoli Bůh pečující o nějaké místo, ani jako Bůh vázaný na zvláštní posvátnou dobu, nýbrž jako osobní Bůh, totiž Bůh Abrahámův, Izákův a Jakubův, schopný vstoupit do lidského příběhu a uzavřít s ním smlouvu. Víra je odpověď na Slovo, které se obrací k nám osobně, odpověď onomu Ty, jež nás volá jménem. Obsahem tohoto Slova řečeného Abrahámovi je povolání a zaslíbení. Abrahám je nejprve povolán, aby vyšel z vlastní země, je pozván k tomu, aby se otevřel novému životu, aby zahájil exodus, který ho povede do neočekávané budoucnosti. Pohled, který víra Abrahámovi zprostředkovala, bude vždy spojen s nutností udělat tento krok vpřed: víra „vidí“ do té míry, nakolik jde kupředu, nakolik se odváží vstoupit do prostoru otevřeného Božím Slovem. Toto slovo obsahuje také zaslíbení: tvé potomstvo bude početné, budeš otcem velkého národa /srov. Gn 13,16; 15,5; 22,17/. Je pravdou, že Abrahamova víra, jež je odpovědí na předchozí Slovo, bude vždy úkonem paměti. Tato paměť ovšem nepoutá k minulosti, ale jakožto památka zaslíbení je schopna otvírat budoucnost, osvěcovat kroky na cestě. Tak je zřejmé, že víra jako památka budoucího – *memoria futuri* – je úzce spjata s nadějí. Po Abrahámovi se požaduje, aby se tomuto Slovu světil. Víra chápe, že Slovo, něco tak prchavého a pomíjejícího, je – li vysloveno Bohem věrným, stává se tou nejjistější a nejpevnější skutečností, jež umožňuje kontinuitu našeho putování v čase. Víra přijímá toto Slovo jako bezpečnou skálu, na níž může budovat s pevnými základy. Proto je víra v Bibli vyjádřena hebrejským slovem *emunah*, odvozený ze slovesa *amen*, jehož kořen znamená „podpírat“. Výraz *emunah* může znamenat jak věrnost Boha, tak víru člověka. Věřící člověk získává svou sílu

z důvěryhodného odevzdání se do rukou věrného Boha. Svatý Cyril Jeruzalémský si pohrává s oběma výrazy tohoto slova, které se vyskytují také v příslušném řeckém (pistos) a latinském (fidelis = věrný, poctivý, spolehlivý, věřící) ekvivalentu, a velebí důstojnost křesťana, jenž obdržel vlastní Boží jméno: oba označuje výrazem „věrný“. Svatý Augustin to vysvětluje takto: „Věrný člověk je ten, který věří Bohu, jenž slibuje; věrný je Bůh, který dává to, co člověku slíbil.“ /Enc. LF 8 – 10/. A jistě víra byla tím základním životním pilířem, zásadou či axiomem, která vedla i J.A. Komenského, který dodnes zaznívá z řádků jeho knihy „Unum necessarium“ (Jedno je potřebné): Lidé buď nedovedou nebo se nesnaží anebo zatvrzele nechťejí rozlišovat cenné od bezcenného, nezbytné od zbytného, užitečné od neužitečného či škodlivého a ženou se jako stádo ne kam je třeba jít, ale kam se jde: nebo se nemíní vzdát toho, co se jim jednou zalíbilo, ať je to dobré nebo špatné. Šťasten, kdo aspoň ve stáří dosáhne správných názorů, říká Platón. Jsme tedy šťastni my starci, když aspoň na sklonku života přicházíme s Šalamounem opět k rozumu, dáváme vale marnostem zbytečnosti a vynakládáme své síly jen na nezbytné věci tohoto i budoucího života. Šťastný by byl i sám stárnoucí a k svému konci spěchající svět, kdyby už jednou po tolika šaškárnách všech minulých století otevřel oči a začal se vážně ohlížet po oporách lepšího života, které Boží dobrota dosud štědrě nabízí. Jestliže k tomu mohou nějak přispět naše malá napomenutí, pak se o to pokusme... /J.A.Komenský/

Mgr. Vladimír Měřinský

Farní knihovna v Újezdě doporučuje knihy:

Jste nadějí církve I. a II.

Setkávání Benedikta XVI. s mladými lidmi

Během svého pontifikátu prožil Benedikt XVI. celou řadu setkání s mladými lidmi. Bohatství jeho promluv se nyní dostává v ucelené podobě k českému čtenáři. První díl mapuje průběh světových dnů mládeže a obsahuje studii P. Jana Balíka (vedoucího Sekce pro mládež České biskupské konference). Druhý díl přináší výběr z papežových promluv pro mládež během apoštolských cest a několik stěžejních projevů o mládeži. Čtenáři najdou na stránkách těchto knih velkou moudrost, inspiraci pro život a jistě se jich dotkne alespoň něco z toho, jak odvážně a inkulturovaně byl papež Ratzinger schopný oslovovat mladé lidi. (*z informací uvedených na této knize*)

Hrad v nitru (sv. Terezie od Ježíše = sv. Terezie z Lisieux)

Vrcholné dílo sv. Terezie, věnované nauce o modlitbě. Pojednává postupně o všech stupních modlitby až po ty nejvyšší stupně nazírání a popisuje je s obdivuhodnou přesností. Kniha je vhodná pro ty, kteří již pokročili ve vnitřní modlitbě. (*převzato z www.databazeknih.cz*)

<p>OTEVÍRACÍ DOBA FARNÍ KNIHOVNY V ÚJEZDĚ JE KAŽDÝ PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI PO MŠI SVATÉ OD 16:25 DO 17:00.</p>
--

připravili knihovníci

Pořad bohoslužeb v březnu – farnost Újezd

1. března : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Josefa Fojtů, syny Josefa, Miroslava, Stanislava, vnuka Tomáše. Za + Ladislava Sába a Boží požehnání pro živé rodiny. Za farníky
2. března : Neděle 8. neděle v mezidobí	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodiče Stružkovy, Antonína Fojtíka, prarodiče a za zdraví živé rodiny Na poděkování Pánu Bohu za 70 let života, s prosbou o Boží pomoc a ochranu do dalších let. Za farníky Za rodiče Tkadlecovi, rodiče z obou stran, Františka Hnaníčka, Františka Anderse, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu.
3. března : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za živou a zemřelou rodinu Měřinskou a Chmelíkovu a duše v očistci.
4. března : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + Boženu a Františka Machuču, jejich rodiče, sourozence a Boží pomoc pro živou rodinu
5. března : Středa POPELEČNÍ STŘEDA	6.30 Új.: 15.30 Új.: 17.00 Dr.: 18.30 Sl.:	Za rodinu Václavíkovu, Obadalovu, dary Ducha svatého, ochranu a pomoc Panny Marie pro živou rodinu Za dvoje+ rodiče Váňovy, jejich vnuka, duše v očistci, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
6. března : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za rodiče Žabkovy, syna Jana, za rodiče Šustkovy, dva syny, snachu Ludmilu, rodinu Krahulovu, rodinu Švachovu, dar zdraví pro živou rodinu
7. března : Pátek Sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Andělu a Františka Honkovy, Jana Václavíka, dvoje rodiče, manžely Pastyřkovy, dar zdraví pro živé rodiny a duše na které nikdo nepamatuje. Za Aloise Váňu, jeho rodiče, za rodiče Šimonů a syna, za Boží ochranu celé živé rodiny
8. března : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Čechovy a Čevelovy, jejich + sourozence a za dary Ducha svatého pro živou rodinu Za stařečky Václavíkovy, živou a + rodinu Kovářovu a Kozubíkovu
9. března : Neděle 1. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + rod . Šústkovi , vnuka ,+ syna Václava , duše v očistci Boží požehnání a dary Ducha sv. pro živou rod. Za Miloslava Fiodora, syny rodiče z obou stran a duše v očistci, na které nikdo nevzpomíná Za + rodiče Pavelkovy, jejich rodiče, sourozence, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + Marii Machučovou (<i>výroční mše svatá</i>)
10. března : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + Andělu Drábkovu, + rodiče Ambrůzovy, jejich děti a ochranu Boží pro živou rodinu

11. března : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Pavelkovi snachu, zetě, vnučku, Jonáška a dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu.
12. března : Středa Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Marii a Bohumila Pavelkovy, jejich rodiče, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Čičelovy, Váňovy, jejich syna, zetě, prarodiče a dar zdraví pro živé rodiny
13. března : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za + Stanislava Strušku, Aloisii Tarabusovu, Věru Marcaníkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu.
14. března : Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za Terezii a Jana Kamenčákovy, jejich děti, dceru Věrku, syna Milana a dar zdraví pro celou rodinu Za + Aloise a Kristinu Frajtovy, sestru Marii, vnučku, pravnuka, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
15. března : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za farníky Za + Josefa Kuželu, rodiče Kuželovy, Králíkovy, jejich + děti a duše v očistci
16. března : Neděle 2. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Emilii a Josefa Machů a jejich zemřelého syna Stanislava a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + rodiče Machů, prarodiče, jejich příbuzné doma i v cizině, + rodiče Trunkátovy a švagra Za + Josefa Šimonika, živou a + rodinu Machů, Šimoníkovu a duše v očistci. Za Vlastu Tománkovou rodiče Kovaříkovi a Tománkovi a živou rodinu
17. března : Pondělí Ferie Sv. Patrika, biskupa	15.30 Új.:	Za rodiče Barcuchovy, rodiče Ptáčkovy, dceru Marii Divokou a duše v očistci
18. března : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + dvoje rodiče, prarodiče, manžela Josefa, dva bratry, švagra, švagrovou, dar zdraví pro živou rodinu
19. března : Středa Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie	15.30 Új.: 17.00 Sl.:	Za + rodiče Bodlákovy, rodiče Novotné, bratra Josefa Bodláka, sestřičku Makrinu Bodlákovu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jaroslava Matulíka, Františku, rodiče a živou rodinu do ochrany Boží
20. března : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za rodiče Šomanovy, Častulíkovy, rodiny z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
21. března : Pátek Ferie	15.30 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Františka Hůště, rodiče Hůšťovy, jejich syna, zemřelou snachu, rodiče Šomanovy a živou rodinu Za + rodiče Váňovy, syna, dva zetě, jejich rodiče, sourozence a Boží požehnání pro živou rodinu
22. března : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Josefa Mikulku, Vlastu Mikulkovou, dceru Lenku, rodiče Mikulkovy, syna Stanislava s manželkou, dceru Marii a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Štěpána Františka Andrysovy, Emílii Zemánkovu a živou rodinu

23. března : Neděle 3. neděle postní	7.00 Új.:	Za manžela Josefa Ďulíka, jeho syna Josefa, rodiče Ďulíkoví a Belžíkoví a živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za farníky
	9.40 Új.:	Za + Josefa Hlavičku (<i>k nedožítým šedesátinám</i>) otce Rudolfa, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
	11.00 Dr.:	Za zemřelé rodiče Holé, syna Stanislava, rodiče Fojtíkovy, nemocnou osobu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu.
24. března : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za zemřelou Marii Belžíkovou, Irenu Petřů, rodiče z obou stran, dva zemřelé vnuky a Boží ochranu pro živou rodinu.
25. března : Úterý Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	6.30 Új.:	Za Josefa Machů, bratra Lubomíra a jeho manželku, za Josefa Mozgvu, rodiče z obou stran a duše v očištění. Za + Marii a Jana Pavelkovy, jejich rodiče, dva bratry, švagry, švagrovou, zetě Františka a Josefa, duše v očištění, pomoc a Boží ochranu pro živé rodiny Za + Vladimíra a Marii Kozubíkovy a + syna Aloise
	15.30 Új.:	
	17.00 Dr.:	
	18.30 Sl.:	
26. března : Středa Ferie	15.30 Új.:	Za zemřelého Josefa Fojtíka, jeho rodiče, rodiče Mikulovi, duše v očištění a za dar zdraví a usmíření pro celou živou rodinu Fojtíkovy, Mikulovu a Tvarůžkovu.
	17.30 Sl.:	Za + rodiče Kořenkovy, syna Stanislava, jejich + rodiče a sourozence, a duše v očištění
27. března : Čtvrtek Ferie	17.00 Dr.:	Za Andělu a Františka Machů, zemřelou rodinu Machů a Jakůbkovu
28. března : Pátek Ferie	15.30 Új.:	Za Jindřicha Stružku, syna, dva bratry, dvoje rodiče a živou rodinu
	17.30 Sl.:	Za + Marii Belžíkovu, sourozence a dar zdraví pro živou rodinu
29. března : Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za farníky
	16.00 Lo.:	Za + rodiče Vašíčkovy, dvě sestry, stařečky, za uzdravení nemocných osob v rodině, + kněze z naší farnosti, pomoc a ochranu Boží pro celou rodinu
30. března : Neděle 4. neděle postní	7.00 Új.:	Za Františku a Josefa Raškovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očištění
	8.15 Sl.:	Za + Františku Máčalovou, živou a + rodinu Máčalovu, Talašovu a duše v očištění
	9.40 Új.:	Za zemřelé rodiče Hlavičkovy, dceru Jindřišku s manželem a Boží požehnání pro živou rodinu
	11.00 Dr.:	Za + Jana Běloně, syna, dceru a na poděkování vysocké Panně Marii za přijatá dobrodíní a živou rodinu
31. března : Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za zemřelé rodiče Poláchovi, jejich syna, dvě dcery, rodiče Mikušovi, manžele Lekešovi, dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu.

Z technických důvodů není uveřejněn sloupec s rozdělením čtení v Újezdě. Sledujte prosím rozpis pod kůrem. Děkuji za pochopení

Pořad bohoslužeb - farnost Horní Lhota

1. března : Sobota Ferie	17.30	Za rodiče Mikovy, jejich sourozence, dědečky a Boží požehnání pro celou rodinu
2. března : Neděle 8. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Miroslava Žáčka, dceru, rodiče, rodiče Máčalovy, Annu Váňovu, manžela a Boží ochranu pro živou rodinu
3. března : Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Za +stařečky Latinákovy-rodiče Idesovy, bratra Aloise a Josefa Václavíka duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu.
5. března : Středa POPELEČNÍ STŘEDA	7.00 17.30	Za Oldřicha Kuželu, bratra, rodiče, Anežku Žáčkovu, sestru, manžela a celou živou rodinu Na poděkování za přijatá dobrodíní s prosbou o Boží ochranu a dary Ducha svatého
6. března : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + rodiče Maňasovy, Žáčkovy, jejich děti, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny
7. března : Pátek Sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	17.30	Za + Františka Petráše, Marii a Josefa Stolaříkovy, jejich rodiče, živou rodinu a duše v očistci
8. března : Sobota Ferie	17.30	_____
9. března : Neděle 1. neděle postní	6.55 9.30	Za rodiče Kuželovy, dceru Irenu, rodiče Váňovy, Josefa Kováře a Boží požehnání pro živé rodiny Za Ladislava a Jiřinu Masařovi, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
13. března : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
14. března : Pátek Ferie	17.30	Na poděkování Pánu Bohu za prokázaná dobrodíní a za požehnání pro celou rodinu
15. března : Sobota Ferie	17.30	Za + rodiče Slovákovy, dceru, dva syny, snachu, zetě, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
16. března : Neděle 2. neděle postní	6.55 9.30	Za + Marcelu Žáčkovu, + Lubomíra Směnského, duše v očistci, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu Za farníky (<i>svatý křest</i>)

17. března : Pondělí Ferie Sv. Patrika, biskupa	17.00	<i>Sehradice:</i> Za +Marii a Ignáce Šimonů, jejich rodiče syna Jiřího, snachu, dceru Helenu, vnuka, duše v očistci a ochranu P.M.pro živé rodiny.
19. března : Středa Slavnost sv. Josefa, snoubence P. M.	17.30	
20. března : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + Josefa a Anastázii Machů, vnučku Moničku, celou živou a + rodinu.
21. března : Pátek Ferie	17.30	Na dobrý úmysl
22. března : Sobota Ferie	17.30	Za + Rudolfa a Zuzanu Pavlišovy, duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu
23. března : Neděle 3. neděle postní	6.55 9.30	Za + Helenu a Aloise Ovesné, duše v očistci, s prosbou o požehnání a ochranu pro celou živou rodinu Za + Zdeňka Navrátila /výroční mše svatá/ manželku Marii a celou živou rodinu..
25. března : Úterý Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	7.00 17.30	Na poděkování za 70 let života, za zdraví a Boží pomoc do dalších let pro celou rodnu
27. března : Čtvrtek Ferie	17.30	Za + rodiče Boráňovy, celou zemělou rodinu, s prosbou o Boží požehnání pro živé rodiny
28. března : Pátek Ferie	17.30	Za společenství naší farnosti
29. března : Sobota Ferie	17.30	Za Františka Žáčka, rodiče z obou stran, živou rodinu a duše v očistci
30. března : Neděle 4. neděle postní <i>Změna zimního času na letní</i>	6.55 9.30	Za Františka Žebráčka, manželku, rodiče Žebráčkovy, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu Za Marii Žebráčkovu, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu
31. března : Pondělí Ferie	18.30	<i>Sehradice:</i> Na vlastní úmysl a s prosbou za zdraví a ochranu Boží pro celou rodinu.

Jak vznikly písně ...

V minulých číslech jsme se seznámili s autory písní v Jednotném kancionálu. Nyní bych Vás chtěl seznámit s historií některých kostelních písní, které jsou oblíbeny a zpívány v našich kostelích.

Svatý Václave

Svatý Václav (asi 907 – 28. září 935) český kníže a světec, který je považován za hlavního patrona české země. Ve starší literatuře se často udává jako rok jeho smrti 929, většina soudobých vědců se ale již kloní k roku 935. Sv. Václav byl zabit svým bratrem a jeho družinou 28. září 935 ve Staré Boleslavi. Právě bratrovrah Boleslav I. nechal - podle některých legend za tři roky - ostatky sv. Václava převézt na Pražský hrad a pohřbit do rotundy sv. Víta, čímž dosáhl jeho kanonizace. V novém světcí z vlastního rodu získal podporu v jednání o zřízení biskupství pro Čechy a Moravu. Kult sv. Václava se od 11. století velmi rychle šířil. Ve 12. století se sv. Václav stal patronem celé české země a proměnil se tak ve věčného panovníka, vlastníka všech statků, půdy i lidí v zemi, kdy panovník byl jen jeho dočasným zástupcem.

Nejpozději do 80. let 13. století je kladen vznik nebo rozšíření chorálu "Svatý Václave", který nahradil starší "Hospodine, pomiluj ny" při oficiálních a slavnostních příležitostech církevního i světského charakteru. Tato píseň měla zřejmě již od samého počátku "státotvornou" funkci. V 1. strofě se projevuje představa sv. Václava jako věčného panovníka Čech, jehož jménem a v jehož zastoupení vládnou panovníci dočasní. Také v 19. a 20. století hraje píseň k sv. Václavu roli jakési "paralelní hymny", k níž se národ obrací zejména v dobách ohrožení.

Svatý Václave je po prvé doložena roku 1368, ale její nejstarší zápis pochází až z roku 1473. Také tato píseň souvisela s volbou krále. Soudí se však, že píseň existovala již před rokem 1200 a že její autor počítal s tím, že ji bude zpívat lid. To je patrné z krátkých opakujících se motivů.

V husitské době dovolávají se katolíci sv. Václava jako svého straníka a pomocníka proti dílu revoluce, píseň svatováclavská zaznívá nám jako takřka jejich bojovná hymna. Ale Hus sám byl, ctitelem sv. Václava, a u husitů z doby revoluce i v době pozdější, žije úcta sv. Václava neporušena a nezmenšena dál. Píseň svatováclavská jako státní a národní hymna zní pak ve velkých dnech, určujících na př. při přijetí krále Zikmunda v Jihlavě, nebo volbě Jiřího z Poděbrad ale i při volbě Ferdinanda Rakouského v kapli svatováclavské r.1562. Teprve v pozdější době habsburské pod vlivem šířícího se protes-tantismu úcta sv. Václava ochabuje. Synoda z r. 1605 přikazuje zase světit svátek sv. Václava a teprve v této době šíří se tiskem stará svatováclavská píseň.

28. září vstoupilo do církevního kalendáře jako svátek sv. Václava a svatováclavský kult se stal ústřední součástí státní ideologie feudálních Čech. Během dalších staletí vystupoval svatý Václav jako mystický věčný vládce české země a ochránce Čech před útoky nepřátel, což nejlépe zachycuje tzv. blanická legenda:

Korouhve zavlály vzduchem, bubny zaviřily, hlahol trub zazníval, ale sotva ticho nastalo, promluvil svatý Václav k českým bojovníkům: „Pojďte, nesmrtelní, neboť nesmrtelnost jsem vám na Bohu vyprosil za to, že jste za vlast bojovali a padli pro čest

a slávu českého jména. Ode dneška já budu vaším vůdcem a s vámi strážcem této drahé země – mé a vaší otčiny!“

„A neopustíš nás nikdy víc?“

„Nikdy víc, pokud Čechové budou moji ochrany potřebovat. Pouze v den svého svátku musím navštívit nebe, ale potom vždy se zase vrátím k vám,“ promluvil svatý Václav a brána Blanika se za ním zavřela.

Slyšeli tu řeč pastevci mnozí a aby se přesvědčili, zda svatý Václav se v den svého svátku vrátí do nebe, přespávali celou noc přede dnem 28. září u paty blanické hory. A opravdu, ta o půlnoci se otevřela a z ní vznesl se svatý Václav se svou korouhví přímo k nebi. Přejasná zář rozlila se kolem Blanika, takže zvědavci si museli zaostřit oči. Ale co tyto oslněny neviděly, slyšely jejich uši, neboť z nebe zazníval radostný hlahol – to svatí a světice tak vítali našeho velikého svěťce a jali se jej oslavovati nadšenou písní „Svatý Václave, vévodo české země“.

Podle našeho přístupu ke svátku sv. Václava to vypadá tak, jako bychom byli možná jediní na světě, kteří se za patrona svého státu stydí. Ani tomu svátku jsme nedali jeho jméno, ale nazvali jsme ho Dnem české státnosti. Podle toho také ta naše dnešní státnost mnohdy vypadá.

Připravil František Čech
Pokračování

ZPRÁVY A INFORMACE

Společenství ctitelů Panny Marie Bolestné na Ploštině. Je dobrovolné společenství věřících křesťanů, kteří mají úctu k Matce Boží Bolestné, která je na Ploštině uctívána a jejíž mateřské ochraně svěřil po druhé světové válce d.p. P. Vladimír Růčka všechny, kteří tam náhle a nečekaně skončili svůj pozemský život, jakož i jejich příbuzné a který tam na památku té události vystavěl kapli k její cti. Posláním tohoto společenství je pečovat o ploštinskou kapli a rozvíjet úctu k Matce Boží v našich křesťanských rodinách. Přihlášku je možno si vyzvednout v kostele v Drnovicích, neb stáhnout z našich webových stránek.

Fotografická soutěž má letos téma „No, to je Boží... Úkolem bude obrazem zachytit to, co mne uchvátilo na díle Božím, ať už nádherou stvořeného světa, nebo tím co mne oslovilo skrze dary, které dal Bůh člověku. Fotografie vybíráme po celou dobu postní do 18.4.2014. Fotografie je možné odevzdat na faře, v sakristii nebo u p. Vl. Kořenka, Vysoké Pole 7. Podrobnosti také na našich webových stránkách.

Postní almužna. Také letos v době postní bude možné si v kostele vyzvednout papírovou pokladničku, do které je možné dát dar z toho, co si odřekneme v době postní. Pokladničky se odevzdají v kostele o Květné neděli. Všem dárcům Pán Bůh zaplatí.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti v březnu 2014

Dat. : Újezd : Drnovice : Slopné :

1.3.:	1.	1.	12.
8.3.:	2.	2.	13.
15.3..	3.	3.	14..
22.3.	4.	4.	15.
29.3.	5.	5.	16.

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností. Vydává: Římskokatolická farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel./fax: 577350293; mobil: 731619849; 603154041; mail: rkf.ujezd@volny.cz. Webové stránky: www.farnostujezd.cz; www.farnosthornilhota.cz. Uzávěrka vždy dvacátého dne předcházejícího měsíce.